

JAARVERSLAG VAN HET HEILIG HARTKOOR TE DOXTEL OVER HET KOORJAAR
22 NOVEMBER 1977 t/m 21 NOVEMBER 1978

Inleiding

Vandaag houdt het Heilig Hartkoor haar 35e jaarvergadering en vandaag komt Uw secretariaat met het 35e jaarverslag.

Een verslag over een voor ons koor wel zeer bruisend koorjaar. Er was veel kooractiviteit. Er was ook veel actie. Er moest dit afgelopen jaar weer heel wat gedaan worden en we hebben het met z'n allen gedaan.

Of we het resultaat van ons werk als kerkzanger en als koorlid zelf altijd even goed hebben gevonden is niet het belangrijkste, veel belangrijker is, zo geloven wij, dat we weer een heel jaar aan de gang bleven. Dat ons koor nog steeds een echt kerkkoor is. Dat onze vereniging alle twijfels ten spijt, nog steeds een hechte vereniging is, waarvan het best fijn is lid te zijn. Dat we ondanks alle stromingen op het gebied van de kerkzang nog steeds onze Hoogmis hebben, zelfs eenmaal per jaar een Vesperdienst. Dat men ons in de Heilig Hartkerk en daarbuiten nog steeds graag hoort, dat zijn de dingen die we nodig hebben om te blijven doorgaan op ons zangerspad, om zo naast het genoeg wat we er zelf aan beleven, de gelovigen in de kerk te stichten, zodat ook voor hen de Hoogmis en andere gezongen diensten echte erediensten worden.

Moge dit jaarverslag er toe bijdragen het nieuwe koorjaar weer met frisse moed te beginnen en er het beste van te maken.

He herenkoor

Het bestuur bleef ook dit jaar ongewijzigd ook al heeft het er even naar uit gezien dat het anders had kunnen zijn, zoals verderop uit dit verslag nog zal blijken. De namen van de bestuursleden zijn U voldoende bekend.

Het herenkoor heeft op het moment dat we dit schrijven officieel 38 leden, te weten 1 erelid, 5 rustende leden en 32 actieve leden. Daarnaast zijn er nog drie aspiranten.

Dit jaar konden we na lange tijd weer een aspirantlid verwelkomen dat niet van jongenskoor via Cabaclub bij ons herenkoor is gekomen.

In de loop van het voorbije jaar zijn drie aspirantleden als werkend lid van het koor aangenomen en is gelukkig slechts één lid afgezwaaid.

Wij tekenen hierbij nog aan dat bij de 32 actieve, 4 "zwevende" leden zijn. Dat wil zeggen: leden die met goedvinden van het koor tijdelijk buiten dienst zijn.

Zinvoller dan een droge opsomming te geven van de namen van onze leden, lijkt het ons de schijnwerper dit jaar te richten op onze vereniging als zodanig.

En wat zien wij dan?

Allereerst dat er binnen onze kring over het al of niet goed functioneren van ons koor als vereniging, wel verschil van mening bestaat.

Er zijn leden die, misschien terecht, menen dat we als vereniging nog meer zouden moeten doen dan zingen alleen. Men zou onder andere na de repetitie gezellig willen samen zijn om zich te ontspannen, nog wat na te kaarten, elkaar nog beter te leren kennen. Mede in dit licht moet de vraag naar een eigen ruimte worden gezien.

Zien we naar de realiteit dan lijkt ons de behoefte om een eigen ruimte, althans om die reden, niet zo dringend.

Immers na elke repetitie wil eenieder zo vlug mogelijk naar huis, voor het verschuiven van de koffiepauze tot na de repetitie bleek om dezelfde reden geen animo, er was niet veel ambitie voor het herenkamp zodat dit dit jaar geen doorgang vond, hetgeen zonder meer geaccepteerd werd, voor een voetbalwedstrijd in Udenhout moesten gastspelers worden aangetrokken omdat men uit eigen kring geen compleet elftal bij elkaar kon krijgen.

We vragen ons daarom ook af of de behoefte aan ontspanning buiten de zang wel zo groot is.

We menen dan ook, maar niet iedereen zal het daarin met ons eens zijn, dat onze club als vereniging nog niet zo slecht functioneert, hetgeen we menen te mogen concluderen uit de volgende feiten.

Er is slechts een zeer gering verloop onder onze leden, we hebben bij het koor diverse leden met een respectabel aantal dienstjaren, er loopt niemand weg, er is regelmatig aanvulling, we gaan nog plezierig op reis, we houden nog een gezellige Ceciliaavond. We kunnen veel van elkaar verdragen. Als 't moet kan alles: extra repetities, onverwachte diensten, zelfs een uniform, al kost het de leden dan veel geld

Natuurlijk kunt U zeggen dat bovenstaande alleen op onze vereniging als kóór slaat. Oké, maar we kunnen met de beste wil van de wereld geen onderscheid zien. Zolang wij ons buiten het zingen niet bezig houden met andere activiteiten, blijft ons koor onze vereniging en omgekeerd.

Over het verzuim op de repetities wordt elk jaar weer het nodige geschreven. We willen volstaan met te vermelden dat 't er met name in de periode april tot en met augustus maar droevig bij stond. Wekelijks absenties van 12 of 13 leden behoorden zeker niet tot de uitzonderingen. Naar de oorzaken hiervan kunnen we slechts raden; vermoedelijk zijn het drukke programma rond de jaarwisseling, met kort daarop volgend de opnames van de zeker niet bij iedereen geliefde nederlandse gezangen mede oorzaak geweest van het slechte repetitiebezoek.

Gelukkig kunnen we nu constateren dat het weer stukken beter gaat. Moge dit zo blijven.

Laten we ons realiseren dat het wegblijven van 5 leden het plezier van 25 andere terdege kan bederven, terwijl het ook voor onze directeur, die er altijd moet zijn, niet prettig is wanneer de repetities slecht bezet zijn.

Alhoewel uit het bovenstaande blijkt dat het allemaal nog niet zo slecht is gegaan, dient toch vermeld dat het niet zo eenvoudig is geweest om een dergelijke actieve vereniging ook actief te besturen. En met name op dat laatste punt, actief besturen, werd in de vergadering van 13 april nogal wat kritische opmerkingen geplaatst. Opmerkingen die bij het bestuur in eerste instantie nogal hard aankwamen, zo zelfs dat ze de volgende dag en bloc hun functies ter beschikking stelden. Na een nuttig onderling gesprek kwam alles in het reine en bleef het bestuur aan.

Omdat het in de vereniging, die van deze laatste gang van zaken onkundig was, toch onrustig bleef, zijn een aantal gespreksavonden gevolgd in een geheel nieuwe stijl, met de bedoeling de koorzaken eens goed op een rijtje te zetten, alles eens goed door te praten, conclusies te trekken en verbeteringen in te voeren.

Een ieder heeft op deze avonden zijn zegje kunnen zeggen en gezegd en zijn mening op schrift gesteld. Wat nu nog tot afsluiting moet volgen zijn de discussies en eindconclusies; tot nu toe bleef alles bij het oude.

Jubilea

We draaien de schijnwerper en richten de lichtbundel op enkele jubilerende leden.

Er zijn twee echte jubilarissen die dit jaar hun koperen lidmaatschap vieren: Ad Boleij en Fons Schellekens beide 12 $\frac{1}{2}$ jaar. Minder echt, maar daarom niet minder verdienstelijk zijn de 7 anderen.

We beginnen bij de oudste, Cees de Brouwer die net zo lang lid is als het koor in zijn huidige vorm bestaat: 35 jaar. Vijf jaar later boden Cees Timmermans en Martien Habraken hun diensten als zanger aan en zij zijn nu 30 jaar lid. We weten het niet zeker, maar we hebben sterk de indruk dat Cees ook al even lang bibliothecaris is, in elk geval dik 20 jaar. In 1957 kwam Nico Boons, inmiddels dus 20 jaar lid. Toon van de Struijk maakte in het afgelopen jaar zijn eerste 10 vol, Martien van Griensven en Gerrit Koelink jr. hielden het op de helft, 5 jaar.

We willen een symbolische heildronk op deze jubilarissen uitbrengen en hen nog vele jaren toewensen.
Proost!

Cantatorium of "wat zongen wij"

Dat ons koor dit jaar zeer actief was is U allen bekend. Wat we allemaal precies zongen is alleen Toon van de Struijk, onze archivaris, bekend en al heeft hij al zijn gegevens dit jaar weer spontaan voor dit jaarverslag ter beschikking gesteld, we menen geen taaie lange opsomming te moeten geven van wat we dit jaar allemaal gezongen, bestudeerd en gerepeteerd hebben, doch we willen uit zijn verslag de bijzondere dingen en de hoogtepunten voor het voetlicht halen.

Op 17 december hebben we de huwelijksmis van Trudy en Evert Meijs mede opgeluisterd.

Op 18 december verleenden we onze medewerking aan de gezamenlijke kerstviering met onder andere samenzang door de dekenale koren.

25 december 1977, een van de hoogtepunten van het voorbije koorjaar. Voor de eerste keer het Heilig Hartkoor voor de K.R.O.-kleurentelevisie. We stonden er in onze nieuwe uniformen keurig zwart-wit bij. Voor het nageslacht werd deze plechtige kerstnachtviering vastgelegd op een door het koor aan te kopen video-moederband. Dit TV-optreden was de directe aanleiding voor het hals over kop aanschaffen van een 40-tal gedistingeerde uniformen, hetgeen hoge kosten voor de leden met zich meebracht. Een eenvoudige rekensom toont aan dat de aanschaffingskosten gelijk staan met een eenmalige verhoging van de jaarlijkse contributie met 600%. Omdat een dergelijke uitgave beslist eenmalig moet blijven, is men dit jaar gestart met het oprichten van een uniformfonds.

8 januari verzorgden we een hoogmisuitzending voor de K.R.O.-radio, niet in uniform. We zongen de mis van J.B. Hilber.

Op 5 maart toog een kleine groep uit ons herenkoor naar 's-Hertogenbosch om in de St. Antoniusgaarde de Vespers te zingen.

Boxtels koor maakt school

(Door Hein Zomerdijk)

BOXTEL — Het H. Hartkoor in Boxtel maakt zich met hoge opvattingen omtrent het kerkelijk-muzikaal en liturgisch ideaal bijzonder verdienstelijk voor het culturele leven van Boxtel en ook soms ver daarbuiten. In de komende maanden zullen naast een goede verzorging van het gregoriaans met jongens- en mannenkoor miscomposities worden uitgevoerd van Hendrik Andriessen, Bessler, Joseph Haydn, Lotti, da Vittoria, Clemens non Papa, Jos Hilber, Albert de Klerk, Hans Leo Hassler, Mozart, Perosi en enige Gregoriaanse missen. Iedere zondag wordt er tijdens het communiceren een motet uitgevoerd. Ook het naspel is met een zorgvuldige keuze van een orgelwerk goed verzorgd.

Geen wonder dat men dit koor om medewerking vraagt bij diverse belangrijke muziekuitvoeringen o.a. van Het Brabants Orkest. Regelmatig wordt het koor voor de radio uitgenodigd. De hoogmis op 8 januari van het komende jaar voor de KRO zal vanuit Boxtel komen. Het koor bracht ook enige interessante grammofoonplaten uit. Een hele eer echter is dat de aanstaande nachtmis van Kerstmis vanuit de H. Hartkerk voor de televisie zal worden uitgezonden. Deze uitzending gaat via Eurovisie door het grootste deel van West-Europa.

Op 13 november concerteert het koor het Maurice Pirenne op het fraaie Smits-orgel in de Sint Petruskerk te Boxtel voor de Boxtelse orgelkring.

Brabants Dagblad
5 november 1977

Parochieberichten
Maria Regina

Brabants Centrum, 29 september 1977

NACHTMIS MET KERSTMIS RECHTSTREEKS OP T.V. VANUIT H. HARTKERK

Dit jaar zal de nachtmis rechtstreeks vanuit Boxtel te zien zijn op de televisie. Het vererende aanbod aan de parochie van het H. Hart is deze week afgerond. Die eer is niet alleen te verklaren uit de faciliteiten die de H. Hartkerk biedt, maar ook aan de wijze waarop het H. Hartkoor doorgaans op sublieme wijze luister bijzet aan deze vieringen. De heer Joop Felix, dirigent van het H. Hartkoor, is erg ingenomen met deze uitzending. Onverwacht komt deze uit-

nodiging niet. Op de radio is dit koor al zo'n 50 maal te beluisteren geweest. Twee T.V.-uitzendingen en drie grammofoonplaten in de reeks K.R.O.-klassiek hebben dit koor al bekendheid gegeven tot ver buiten onze landsgrenzen. Binnenkort valt overigens de vierde zwarte schijf te verwachten van dit koor.

Het H. Hartkoor heeft al vele malen concerten verzorgd. O.m. trad het op tijdens het Holland Festival waar de wereldpremière werd gepresenteerd van een kompositie van Kurt Will.

Voorts werd medewerking verleend bij de uitvoering van de 2e Symfonie van Mahler, dit in samenwerking met het Brabants Orkest, solisten en jongenskoor. Cantasona. Deze concerten werden o.a. verzorgd in Den Bosch, Nijmegen, Eindhoven, Breda, Tilburg en Tongeren in België.

Op zondag 6 november start het H. Hartkoor met een nieuw experiment. Bij gelegenheid van het feest van Allerheiligen worden de Vespers, de voorloper van het voor velen nog bekende H. Lof op nieuw geïntroduceerd.

Op 13 november wordt een concert verzorgd in de St. Petruskerk, waar in afwisseling met orgelwerken door Maurice Pirenne werken worden gezongen van o.a. Josquin des Pree en Strawinsky. Op 8 januari van het volgend jaar zal vanuit de H. Hartkerk weer een rechtstreekse Hoogmisuitzending te beluisteren zijn op de radio.

Op 30 maart 1978 vindt het openingsconcert plaats in het kader van het Zuid-Nederlands Orgelconcours. Aan dit concert, dat plaats vindt in de H. Hartkerk zal medewerking worden verleend door leden van het Brabants Orkest. Uitgevoerd wordt het Stabat Mater van Pergolesi en de Cantate „O Seliger Mensch“ J.S. Bach.

Als al de leden van ons gezin zo aan tafel komen, dan is ons kerkgebouw nog te klein. En wie weet hoevelen er nog thuis gebleven zijn of op een ander op bezoek. Dat laatste valt wel weg tegen degenen, die hier op bezoek komen. Dan waren er in de mis van 10.00 meer dan duizend en op zondag-morgen was het weer aanmerkelijk drukker dan anders. Wat hebben we toch een machtig arsenaal aan macht.

2. Proficiat moeder-parochie H. Hart voor je T.V.-uitzending. 't was allemaal keurig verzorgd. De dochter was maar wat trots op moeder, die het zo kan brengen. En in het sukses van het koor heeft de dochter-parochie een heel eigen part, zowel in koorleden als organist. Het was allemaal erg mooi. Nu de spanning weg is, is de voldoening des te groter.

3. Niet zo mooi was ons kerstnummer van Kontakt. Daar moet ik de mensen gelijk in geven. Neen, die foto: zet er die maar met carnaval op. En dan heel even in en vergeten hoekje de kerstprogramma's van de kerk: en de rest volgepropt met dingen die we al lang in de krant gelezen hebben. Waar blijft nu de nieuwe redactie? Had die dat niet beter kunnen doen?

4. Het Sacrament van het huwelijk gaan ontvangen: 6 jan. Frenk Jongbloets en Annemarie Cuijten (da.k.); 19 jan. Jan van der Meijden en Henriette van den Biggelaar (da.k.)

5. De misdienaarsbeurten zullen door de kapelaan afzonderlijk bekend gemaakt worden.

De Gregoriusvereniging nodigde alle kerkzangers van het dekenaat uit voor een bijeenkomst op 22 maart in de Mgr. Bannenbergschool. Er was maar weinig animo en slechts 8 van onze leden voelden zich min of meer verplicht naar deze gespreksavond te gaan luisteren. Deze acht kwamen niet erg enthousiast van deze Gregoriusavond terug.

30 maart, openingsconcert van het Orgelconcours.
Uitgevoerd werden het "Stabat Mater" van Pergolesi door het jongenskoor en de cantate "Brich dem Hungrigen dein Brot" van J.S. Bach.

Op 10 april werden door Eurosound in opdracht van de K.R.O. een viertal zogeheten "Cantatorium"- gezangen opgenomen in de abdij van Heeswijk. De mogelijkheid dat van deze opnames in een later stadium een grammofoonplaat zal worden geperst is niet geheel uitgesloten.

24 april. Feestelijk hoogmis bij gelegenheid van het 25-jarig priesterjubileum van kapelaan Frankena.

Deze gelegenheid werd aangegrepen om van ons koor nog eens enkele statiefoto's te maken. Deze foto's zijn te bestellen bij Martien Habraken, Luissel 11, Boxtel.

Op 17 mei 1978 zongen enkele leden de huwelijksmis van Francien van de Struijk, dochter van Toon.

31 juli: requiemmis voor plebaan J. van Susante.

23 september: concert ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Nederlandse Sint-Gregoriusvereniging in de Hervormde kerk te 's-Hertogenbosch.

Naar aanleiding van dit optreden zijn wij uitgenodigd om op 22 november 1978 te komen zingen in Keulen.

Op 6 november zong het herenkoor de Vespers van Allerheiligen.

Naast dit alles zongen we ook nog 53 hoogmissen, waarbij wij 12 verschillende missen van evenzovele verschillende componisten zongen.

Een bijzondere vermelding verdient zeker de missa "De Sacratissimo Corde Jesu" van Kees Doevendans. Deze mis werd op 23 april door ons in studie genomen en op 3 september voor het eerst uitgevoerd.

Ook nieuw is de "Messe de minuit" van M.A. Charpentier, welke op 10 augustus voor de eerste maal werd gerepeteerd.

De bij veel van onze leden geliefde "Missa Misericorde" van Clemens non Papa daarentegen werd sedert 27 oktober 1977 niet meer gerepeteerd.

"O magnum mysterium" van Da Vittoria werd dit jaar twee keer uitgevoerd, nadat het sedert 25-12-1970 niet meer was gezongen.

De "paushymne" kwam dit jaar, vanwege de dubbele pauskeuze, ook drie keer aan bod. Deze hymne was sedert 1973 niet meer uitgevoerd.

"Super flumina" is dit jaar drie keer gerepeteerd, totnutoe nog niet uitgevoerd. Dit motet is meer dan 10 jaar geleden voor het laatst gezongen.

Als nieuw motet hebben we "Venite ad me omnes" van Orlando di Lasso aan ons repertoire toegevoegd.

Zoals uit bovenstaande blijkt is er dit jaar aan voor ons volkomen nieuw repertoire eigenlijk niet zoveel bijgekomen. Daar staat tegenover, en de overzichten van Toon geven ons daarin gelijk, dat we het voorbije jaar veel meer bezig zijn geweest met het oppoetsen en verfraaien van ons bestaande repertoire en we hebben daar goede resultaten mee bereikt. We zijn diverse motetten en missen veel mooier gaan zingen dan we oorspronkelijk deden.

Bovendien heeft het instuderen van de zogeheten "Cantatorium-gezangen" en de cantate van Bach, veel van onze repetitietijd opgeëist, zodat er voor repertoirevernieuwing gewoon geen tijd is geweest. Maar dat is niet zo erg, er ligt weer een heel jaar voor ons.

Nieuw voor het koor is wel dat sedert kort bij de aanvang van de Hoogmis het herenkoor samen met de priester binnentrekt, zoals het voorheen altijd door het jongenskoor werd gedaan. Reden voor deze vernieuwing was de herrie die de jongens in de sacristiegang maakten. Van de zijde van het jongenskoor hebben we inmiddels vernomen, dat deze taakwisseling wat dat betreft nog lang geen verbetering betekend. Zij vinden namelijk dat de heren net zoveel lawaai maken als zij voorheen deden. De voorzitter heeft trouwens ook al eens vermanend moeten optreden.

Tenslotte, niet verwacht maar toch gekomen, is onze laatste elpee "Adoro Te". We hadden hem eigenlijk al min of meer afgeschreven, maar toch nog geheel onverwachts, daar was ie dan en de eerste 105 zijn reeds verkocht.

Voorwaar geen slecht begin.

Uit het verleden gegrepen

Naar aanleiding van zijn 10-jarig vrijwilligerswerk als koorarchivaris heeft Toon van de Struijk uit zijn privé-archief een aantal gegevens geput die voor het koor misschien interessant zouden kunnen zijn. We laten zijn relaas in beknopte vorm hier volgen.

"Ik ben er mij wel degelijk van bewust dat dit overzicht niet volledig zal zijn, maar ik wil U een eindeloze cijferreeks besparen. Ook wil ik niets of niemand bekritisieren, maar alleen de feiten noemen zoals ze zijn.

Dit verslag omvat een periode van 10 jaar en wel vanaf het 25-jarig koorjubileum in 1968 tot heden.

In deze 10 jaren hadden we 30 missen in studie, welke in totaal 553 maal zijn gerepeteerd. De missa "Sine nomini" van H.L. Hassler springt hieruit met 26 repetities in 1975, op een goede tweede plaats gevolgd door de "Missa Misericorde" van Clemens non Papa, met 22 repetities in 1977. Deze laatste mis werd echter nog niet uitgevoerd.

In deze 10 jaren zijn de navolgende missen het meest gerepeteerd:

missa "Brevis" KV 140 van W.A. Mozart	45 maal
missa "O quam gloriosum" van Da Vittoria	42 maal
missa "Secunda Pontificalis" van Perosi	37 maal
missa "Brevis" (de kleine orgelmis) van Haydn	37 maal

De meest uitgevoerde missen, die als een rode draad door al die 10 jaren lopen zijn:

missa "In honorem St. Francisci" van J.B. Hilber	57 maal
missa "Diatonica" van H. Andriessen	54 maal
missa "Zu ehren der H. Felix und Regula" van Bassler	41 maal

De laatste mis staat overigens pas 7 jaar op ons repertoire, de beide andere de volle 10.

De in deze periode in studie genomen en uitgevoerde nieuw missen zijn de volgende:

- "Ad modum Tubae" van A. de Klerk
- "A quatre voci" van Cl. Monteverdi
- "Missa Brevis in D" KV 194 van W.A. Mozart
- "Missa Brevis in G" KV 140 van W.A. Mozart
- "Missa Brevis" van J. Felix

"Messe zu ehren der H. Felix und Regula" van Bassler
 "O quam gloriosum" van Da Vittoria
 "Regina Caeli" van De Kerle
 "Missa Sine Nomini" van Hassler
 "Kleine Orgelsolomesse" van Haydn
 "Sponsa Christi" van H. Andriessen
 "Studentenmis" van A. Lotti
 "Missa de Sacratissimo Cor Jesu" van Kees Doevendans
 De mis van Bassler is indertijd in recordtempo ingestudeerd, de eerste repetitie was op 5 oktober 1972, de eerste uitvoering al op 19 november daaraanvolgend, dat wil zeggen in zes weken dus.

In deze periode zijn ook weer een aantal missen stilletjes, of niet stilletjes (denk aan De Kerle) afgevloeid of op de achtergrond verdwenen. Ter herinnering:

- 1970: "Messe en sol mineur" van M.A. Charpentier
 "Klosterneuburgermesse" van Fux
- 1971: "Missa Brevis" van Gabrieli
 "Missa Brevis" van Badings
- 1972: "Missa Sine Nomini" van Palestrina
- 1973: "Missa Brevis in D" KV 194 van W.A. Mozart
- 1974: "Quand'io Penso" van Orlando di Lasso
 "H. Hartmis" van J. Felix
- 1975: "A Quatre Voci" van Monteverdi
 "Papae Marcelli" van Palestrina
- 1976: "Regina Caeli" van De Kerle
 "Missa Brevis" van J. Felix
 "Missa Sponsa Christi" van H. Andriessen
- 1977: "Mannenmis" van Perosi

Wat deze verdwenen 14 missen betreft "requiescant in pace".... maar daar staat tegenover dat van de 13 nieuwe missen er nu nog 7 vrij regelmatig worden gezongen.

Een greep uit de vele activiteiten van de laatste 10 jaren.

- 10 maal een hoogmisuitzending voor de KRO-radio, met als hoogtepunt onze medewerking aan de eerste stereo-uitzending in deze vorm. Dat was de kerstnachtmis 1970, gecelebreerd door mgr. Bluijssen.
- 2 maal een rechtstreekse uitzending door de KRO-televisie van een Hoogmis; als hoogtepunt de nachtmis met Kerstmis 1977
- opname in de St. Petruskerk alhier door de toenmalige IKOR van een (ingeblikte) TV-uitzending
- in 1969 concert in Soest en tweedaagse reis naar Wittlich, Duitsland
- 4 plaatopnames en wel op 15 mei 1971, 23 september 1972 (kerstplaat), 19 oktober 1974 (Perosiplaat) en 5 februari 1977 (Adoro Te), deze laatste plaat voor de KRO-Klassiek-serie
- op zondag 14 september 1969 zijn we voor de eerste keer zingend afgegaan met "Herr du bist"; op zondag 22 oktober 1978 hebben we, voorlopig nog steeds op proef, de Introitus lopend proberen te zingen
- 9 mei 1976, 75-jarig bestaan van de parochie
- 22 mei 1977, onze president pastoor P. van Dulukom 40 jaar priester
- 24 april 1978, zilveren priesterfeest van pater Y. Frankena
- 23 september 1978, concert in Den Bosch naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de Nederlandse St. Gregoriusvereniging
- meimaandvieringen in 's-Hertogenbosch
- talloze concerten o.a. in Schijndel, St. Petruskerk en in onze eigen kerk voor de "vriendenkring"

En wat speciaal het jongenskoor betreft:

- deelname aan het Holland Festival waarbij als wereldpremiere het "Recordare" van Kurt Weil werd gezongen. Wist U dat het jongenskoor hiervoor een lovende recensie kreeg in het Engelse dagblad "The Times", die overigens in Griekenland werd gelezen.

- medewerking aan een 7-tal concerten van het Brabants Orkest waarbij de 3e symfonie van Mahler werd uitgevoerd

In de loop van de voorbije 10 jaren zijn in totaal 132 motetten gerepeteerd, waarvan er 116 zijn uitgevoerd.

Motetten die in de loop van de tijd nogal eens aan de beurt kwamen zijn:

"Ave Maria" van Arcadelt

"Ave Verum" van Byrd

"Christum ducem" van Josquin des Prez

"O Jesu Christe" van Van Berghem

"O Sacrum Convivium" van Perosi

"Tu solus qui facis" van Josquin des Prez

"Ubi Caritas" van Duruflé

Bach's 39e cantate "Brich dem hungrigen dein Brot" werd voor de eerste maal gerepeteerd op 23 januari 1969, toen 7 maal, in 1970 nog eens 3 maal, en bleef daarna tot 27 oktober 1977 onaangerogd in de kast liggen, wachtend op beter tijden. Het haalde de schade ruimschoots in; vanaf 27 oktober werd het 27 maal gerepeteerd en 2 maal uitgevoerd.

In de periode koorjubileum tot heden zijn 65 nieuwe motetten in studie genomen, waarvan er 51 tot uitvoering zijn gekomen.

En zo blijft het repertoire in stand en laat ons hopen dit met gezamenlijk werken zo te behouden.

Veel succes!!!!

Toon van de Struijk

Jaarverslag van het jongenskoor "Cantasona" over het jaar 1978

Een etmaal voordat de schrijver van dit verslag zich gaat optuigen voor het wellicht grootste evenement van dit koorjaar: "Keulen", laat de tijd het even toe het licht te laten schijnen op het achter hem liggende jaar betreffende jongenskoor "Cantasona".

De lijevigheid van het totale jaarverslag kennende, meen ik dat het overbodig is om een opsomming te geven van de uitvoeringen die het jongenskoor in de afgelopen periode heeft verzorgd. Graag verwijs ik U naar elders in dit verslag. Wel zijn er enkele momenten in dit jaar geweest "typisch voor Cantasona", waarbij we even stil mogen staan.

Op de eerste plaats heeft dhr. P. Bloem het jongenskoor vaarwel gezegd als leider, secretaris en penningmeester. Na al vaker op dit besluit te hebben gezinspeeld, is het er toch van gekomen. Hij blijft een begrip voor "Cantasona" vanaf ongeveer 20 jaar geleden.

Een taak als leider van Cantasona is geen "erebaan". Alleen op het moment dat er gezongen wordt, is die functie formeel. Maar buiten die tijd heeft "Mijnheer Piet" in samenspel met zijn collegaleiders steeds gezorgd voor een vast beleid en veelal ook voor een komisch noot. Hiervoor namens het bestuur en de leden een nogmaals hartelijke dank!

Het bestuur van Cantasona bestaat nu uit de heren G. Boleij, J. Felix, M. Habraken, E. Meijs en N. Paashuis.

Op de tweede plaats is het jongenskoor erin geslaagd om in één jaar tijd het uniform dermate aan te passen aan de huidige eisen van koor, kerk, bestuur en gezin, dat we vandaag gerust kunnen zeggen helemaal "ingespannen" te zijn. Blouse, suiter, broek, sokken en schoenen zijn na veel werk van allerlei mensen in keurige staat.

Mede hierdoor gaat ook het jongenskoor meedraaien in het project "Uniformfonds", waarvoor overigens al langer bijdragen worden gestort door de leden.

Verder zullen op 26 november een twaalftal nieuwe leden worden geïnstalleerd bij "Cantasona", hetgeen positief beschouwd kan worden in het kader van het continueren van het jongenskoor. Hoeveel jongens het koor zullen verlaten, is bij het ter perse gaan van deze terugblik nog niet bekend.

In verband hiermee kunnen we stellen dat het met een jeugdvereniging als "Cantasona" nog zo slecht niet gaat, al zult U het met ons eens moeten zijn, dat het steeds moeilijker wordt om de kinderen iets te bieden naast een kamp, wat óók interessant is. Niet alleen omdat het leven voor iedereen steeds jachtiger wordt, maar ook omdat ouders en kinderen steeds meer kritisch zijn geworden en hun vrije tijd steeds meer zijn gaan benutten in verenigingen náást het zingen.

Het bestuur is er zich heel wel van bewust dat activiteiten naast het zingen belangrijke factoren zijn, die een jongenskoor in optima forma kunnen houden. Overigens blijft zowel het jongenskoor als het bestuur ervan een kwestie van vrijetijdsbesteding en pure liefhebberij.

Met deze memorie over "Cantasona" wil ondergetekende tenslotte allen hartelijk danken die op welke wijze dan ook hebben bijgedragen tot het in stand houden van een - naar men zegt - uniek koor in ons kleine land.

Evert Meijs.

Het "Caba-vizier" gericht op 1978

Verslag over het Cabajaar 1977/1978

Met van meet af aan 11 leden heeft de Cantasona Baardclub een succesvol jaar achter de rug. Het achter ons liggende jaar zal menig Cabaan zich blijven herinneren als een jaar met vele "ups" en "downs".

Na de bestuurswisseling aan het begin van dit Cabajaar werd er met volle moed verder gegaan met de repetities voor het toneelstuk "Neef Bill uit Mexico". De start van de zeer talrijke repetities was in mei 1977 en de eerste uitvoering vond plaats in juni 1978. Enkele leden die in november 1977 als Cabaan afscheid genomen hadden, bleven gelukkig hun medewerking aan het toneelstuk verlenen. Dat echter de moed en de zin niet altijd even groot waren, blijkt uit de lange tijd die nodig was voor het instuderen van het stuk.

Maar de eerste uitvoering werd toch nog een groot succes. De Cabanen voerden het stuk in totaal vier maal op: in huize Emmaus, huize Molenweide, voor de vereniging "Ons Kind" en voor ons eigen jongenskoor. De eerste drie uitvoeringen vonden plaats in juni, de laatste in juli. De Cabanen waren toen al menige zinsnede vergeten. Maar ja, we zijn ook maar amateurs.

Verder waren er het afgelopen jaar de traditionele activiteiten zoals collecte voor "Ons Kind", de Miva- en de Memisacollecte, kampopbouw jongenskoor en de voettocht naar Den Bosch. Deze voettocht moest echter de eerste keer worden afgelast wegens zware regenval. De Cabanen zochten toen een alternatief ondekomen bij "Monseigneur Evert" thuis. De tweede keer kon wel doorgaan, alhoewel het ook toen geen rozegeur en maneschijn was.

Als hoogtepunt, en niemand zal dat kunnen ontkennen, geldt toch het 12½-jarig jubileum dat wij als Cabacclub het afgelopen jaar mochten vieren. Ook al werd er over geredetwist of het nu een 12½-jarig jubileum was of niet, een groots feest kwam er toch en wel in de vorm van een reunie. Een apart voor dit doel ingesteld feestcomité had er bijzonder veel werk van gemaakt en zo werd het een onvergetelijke dag voor de Cabacclub. Een werkelijk hoogtepunt in de Cabahistorie en het was dan ook daarom dat dat de plaatselijke pers er aandacht aan schonk; per slot van rekening is de Caba dan ook een unieke vereniging zoals men toen

in de krant schreef.

Verder werd er naar aanleiding van deze reunie een voetbalwedstrijd georganiseerd tussen de oud-Cabanen en de huidige Cabaleden. Dat de oud-Cabanen het voetballen nog niet verleerd zijn, bewezen zij door een verdienstelijk gelijkspel (3-3) weg te slopen.

Kortom een druk voorjaar.

De Cabanen waren dan ook aan rust toe. Die vonden ze in Marmoutier (fr) waar ze hun tenten opsloegen. De Cabanen en hun staf, in totaal 17 man (men liep dus 1 op 2), maakten er een mooi kamp van. Een gezellige week zonder problemen die verliep in de typische Cabasfeer. Zoals beschreven was het een succesvol kamp, de penningmeester heeft dat dan ook gemerkt aan zijn Cabaportemonnaie.

Geldnood was dan ook de ziekte van de Cabaclub na de vakantie en de club moest weer aan het werk. Er werd weer gecollecteerd en de Cabanen werden uitgenodigd om in november 1978, voor het eerst in de Caba-geschiedenis, een avond voor de vrijwilligers van het open bejaardenwerk te verzorgen. Ditmaal niet door middel van zang maar door drankjes en lekkere hapjes te doen rondgaan. Nou, dat was geen enkel probleem voor de Cabaclub.

Aan het einde van dit Cabajaar nemen we afscheid van maar liefst zes trouwe leden waaronder twee bestuursleden. Aldus zal in het komende jaar de club dunbezet worden, maar laten we toch hopen dat 1979 een Cabajaar wordt zoals het afgelopen jaar, want dan hoeven we nergens meer over in te zitten.

Het mag gezegd worden, aan het slot van dit verslag, dat het achter ons liggende Cabajaar een fijn, succesvol jaar in hechte vriendschap was. Laat ik besluiten met iedereen te bedanken, leden, leiders en alle vrienden voor de hulp en de vriendschap die we het afgelopen jaar van U allen mochten ontvangen.

Met volle moed, goed gemutst en benieuwd naar de dingen die komen gaan, stappen dan ook alle Cabanen het jaar 1979 in.

Jeroen Felix, secretaris

De Vriendenkring van het H.Hartkoor

Alvorens wij het woord geven aan de voorzitter van de Vriendenkring, de heer P de Boer, willen we niet onvermeld laten de zeer nuttige bijeenkomst die de respectievelijke besturen van Vriendenkring, heren-koor, jongenskoor en Cabaclub met elkaar hebben gehad.

Het gesprek heeft zeer verhelderend gewerkt, er zijn leuke afspraken gemaakt en enkele misverstanden zijn voorgoed de wereld uit. Onze vrienden blijken nog steeds goede en trouwe vrienden, ze eisen niets, ze willen alleen maar vriend van het koor zijn en ons helpen indien het nodig is.

We geven dan nu het woord aan hun voorzitter.

De secretaris van het H.Hartkoor heeft ons gevraagd een stukje over het wel en wee van de Vriendenkring in het verslagjaar 1978 te breien. Nou, dat doen we graag.

"Een echte vriend maakt geen tam tam" werd in het jaarverslag 1976 van het koor geschreven. Tussen haakjes: het jaarverslag van 1977 hebben we nooit gehad, maar misschien krijgen we er straks twee tegelijk! Intussen had het secretariaat twee jaren geleden al gelijk, want inderdaad werkt de Vriendenkring "bepaaldelijk" niet spectaculair. "Wandel maar stilletjes achter me aan" zong al vele jaren geleden de vooral in het westen des lands heel bekende evangelist (met dito draaiorgel) Johan de Heer. En dat doen we dan ook. Nogal wat vrienden

wandelen of fietsen of auto-en elke zondagmorgen naar de H.Hartkerk om van half elf tot pak weg half twaalf, eerstens uiteraard daar te bidden, en tweedens (of tegelijk?) te luisteren naar de mooie zang van het koor, het mooie orgelspel en natuurlijk ook te luisteren naar de goed verzorgde preken.

"De Vriendenkring is een morele steun voor ons" schreef het secretariaat tenslotte in zijn meergenoemd jaarverslag 1976. Dat is dan een pluimpje voor ons Vriendenkringleden en dat is dan ook eigenlijk ons hoofddoel, niet zoveel meer en niet minder.

Toch hebben wij tot onze vreugde in 1978 wat meer intensief contact gehad dan het jaar daarvoor.

Eerstens hadden we op 14 februari van dit jaar een bestuursvergadering tesamen met de contactpersonen van het koor zelf. Bij die gelegenheid werden de puntjes weer eens opnieuw op de "i" gezet. Bestuur en contactpersonen ondergingen enige verandering. Met name de secretaris van de vriendenkring legde het secretariaat wegens drukke werkzaamheden neer, maar bleef wel als bestuurslid sec fungeren. In zijn plaats werd gekozen de heer A. van de Struijk, Ons Doelstraat 26. Laat ie nou net naast koördirecteur alias dirigent J. Felix wonen. Erg gemakkelijk voor het snel doorgeven van de programma's voor ons periodiek bulletin. Aan de heer Beks nogmaals onze dank voor zijn gewaardeerde hulp, vooral in het prille begin van de geboorte en de zuigelingenperiode tot en met de eerste kleutertijd van de Vriendenkring. We zitten dan nu in de kleuterschooltijd, zullen we maar zeggen.

Een ander bestuurslid, mejuffrouw R. Oomen uit Rosmalen, eveneens een werkster van het eerste uur, moest om gezondheidsredenen helaas bedanken. Ook aan haar vanaf deze plaats nogmaals onze dank.

Volledigheidshalve vermelden we de samenstelling van het huidige bestuur van de Vriendenkring (niet te verwarren dus met het bestuur van het koor; voor leken wel eens moeilijk te onderscheiden!)

P. de Boer, Mgr. Wilmerstraat 7, voorzitter

A. van de Struijk, Ons Doelstraat 26, secretaris

A. Doevendans, Het Schild 61, penningmeester

M. Beks, Breukelsestraat 64, bestuurslid

Echtpaar J. van Liempt-Van Schaaijk, Hobbevelonkseweg 130

Behalve voornoemd bestuur is er van den beginnen af steeds een contactgroep geweest, bestaande uit 5 koorleden, waarin zitting hebben:

P. Bloem, Hof ter Aa 56

C. Doevendans, Het Schild 61 (junior dus, alias de componist van de nieuwe "missa sacratissimo corde Jesu")

M. van Griensven, Nieuwstraat 28, St. Michielsgestel

J. van Liempt, De Volder 61

J. Schulpen, Rozengaard 19

Bestuur en contactgroep houden op gezette tijden voeling met elkaar, teneinde wederzijdse wensen en verlangens kenbaar te maken.

Onze tweede bijeenkomst in 1978 was op 4 april.

Daarna, op zondag 23 april waren we aanwezig bij het zilveren priesterfeest van pater Y. Frankena a.a. Herinnert U zich nog het gebed na de Gloria, dat de jubilaris uitsprak? "Goede God, wij bidden U dat we met zorg elkaars geluk en welzijn behartigen, ook al is onze bijdrage daaraan slechts klein en onaanzienlijk". Geen commentaar, maar wel ter voortdurende overweging!

Op 23 mei hadden we een oriënterend gesprek. "Wij", dat waren dan het bestuur van de Vriendenkring met het bestuur van het H.Hartkoor, plus het bestuur van jongenskoor "Cantasona" plus het bestuur van de "Caba".

Voor een groot deel van de avond was daarbij ook directeur J. Felix aanwezig. Een vruchtbare kennismakingsavond (voor verschillenden althans), waarbij iedereen zijn zegje kon doen en welke bijeenkomst voor herhaling vatbaar is.

Op 10 juni vierde de Caba zijn koperen feest. Onnodig te vertellen dat daarbij ook het dagelijks bestuur van de Vriendenkring aanwezig was en niet met lege handen!

Het periodiek verstrekken van de nodige informatie aan alle leden van de Vriendenkring werd in 1978 weer intensief hervat. Dank aan de heer Felix en "andere verstrekkers van het daarvoor benodigde materiaal" en vooral dank aan onze ijverige secretaris Van der Struijk voor het verwerken van een en ander. Hij heeft het er maar druk mee! Maar dit laatste, met andere woorden de leden op de hoogte houden van alle uit te voeren koorwerken door middel van een regelmatige toezending van HET BULLETIN is de beste band om de Vriendenkring levendig te houden.

Dank aan het secretariaat van het koorbestuur, die ons de gelegenheid gaf om deze weinig overrompelende gebeurtenissen in het verslagjaar 1978 voor de historie "in te blikken".

En wat nu?

"Gewoon doorgaan, zonder tam tam".

Namens het bestuur van de Vriendenkring,
P. de Boer, voorzitter

Besluit

De schijnwerper gaat nu uit. Het gewone licht weer aan. We zijn weer terug bij vandaag en gaan dit jaarverslag afsluiten. En dan past hier op deze plaats eerst een woord van dank. We willen geen namen speciaal vermelden, dat lijkt ons ook niet nodig, we weten wat we aan elkaar hebben. We menen echter één uitzondering te moeten maken en wel voor onze directeur Joop Felix. Door zijn kunde en zijn ijver konden we dit jaar weer zoveel moois bereiken op muzikaal gebied. Verder dank aan U allen, voor Uw trouw en Uw inzet.

Ons jaarverslag is nu ten einde. We weten dat deze beschouwing over het afgelopen jaar niet volledig is. Er was nog meer te vertellen geweest zoals over de manier van repeteren, de stemvorming, de manier van zingen enz. We hebben deze punten niet belicht omdat ze in de nabije toekomst nog wel aan de orde zullen komen bij het afronden van de gespreksavonden.

Een heel koorjaar ligt achter ons. Een nieuw jaar weer voor ons. Welaan dan, de hand maar weer aan de ploeg zonder al te veel om te zien. Want we zullen vóóruit moeten. Laat ons met nieuw elan aan het komend koorjaar beginnen. Laat ons dit doen in goede vriendschap als echte koor-club-leden die van elkaar iets kunnen hebben en met elkaar iets willen bereiken. We mogen gerust kritiek hebben als het maar opbouwend is. Verbeter het (ons) zingen, begin bij jezelf. Laat ons vooral positief functioneren in onze eigen vereniging. Blij zijn met wat we hebben en trachten te behouden wat we hebben. Niet bang zijn om, als het nodig is, eens met een bepaalde traditie te breken, maar zeker niet bang zijn om oude tradities, ook muzikale, te behouden.

En zolang we nog een club van vrienden van ons koor hebben, zolang we nog mensen naar de kerk trekken die ons graag horen zingen, zolang we er zelf nog zoveel van onze vrije tijd voor over hebben, dan kan het

H.Hartkoor zijn taak in onze kerk naar best vermogen blijven vol-
brengen.

Moge God in Wiens huis we zo dikwijls Zijn lof bezingen ons het
komend jaar daarbij helpen.

Boxtel, 23 november 1978